

MAART **2001**

ANDRINGA STAACH NIJS

35

ORGAAN VAN DE ANDRINGA-STICHTING

Andringa-stichting

Voorzitter

Herman Andringa
Hoofdweg 205
8474 CG Oldeholtpade
E-mail arta@art4u.demon.nl

Secretaris

Tsjikke Andringa
Leeuwerikstraat 5
9269 NB Veenwouden
E-mail tsjikkeandringa@hetnet.nl (*gewijzigd!*)

Penningmeester

Jaap Andringa
Waterlelie 5
9291 JP Kollum
Postgiro nr. 99 008 t.n.v. Andringa Stichting te Kolum
Rabobank nr. 320 20 10 15 t.n.v. Andringa Staach te Kollum

Boeken

Ferdinand en Nelly Ettema-Andringa
Geert Knolweg 48
8501 MK Joure

Klachten over verzending, opmerkingen over c.q. aanvullingen op de inhoud van 'Andringa Staach Nijs' en overige publicaties van de Andringa Stichting, adreswijzigingen en veranderingen m.b.t. familiegegevens kunt u doorgeven aan Tsjikke Andringa, tel. (0511) 47 22 07. Ook voor vragen omtrent het Andringa archief kunt u bij haar terecht.

Belangrijk!

Bij dit nummer van Andringa Staach Nijs vindt u een acceptgiro. Door een computerstoring ontbreekt uw naam daarop. Vriendelijk verzoek om zelf uw naam, familiecode enz. zo duidelijk mogelijk in te vullen. Bij voorbaat dank.

Redactioneel

Wie zou de oudste Andringa zijn? U kunt dat lezen in het tweede Andringaboek. Op pagina 172 staat een verhaaltje geschreven over Sierd Andringa, die voor zover bekend de alleroudste Andringa is geweest. Deze markante man behaalde de respectabele leeftijd van honderd jaar. In dit nummer van ASN kunt u kennis maken met een andere bejaarde Andringa. Een interview met de oudste bezoeker van de levendige familiedag. Wij kijken even terug op de familiedag. Een buitengewoon geslaagd evenement dat velen zich nog lang zullen herinneren. In het bestuur werd de verzuchting geslaakt dat het verschrikkelijk moeilijk zal zijn deze familiedag te evenaren, laat staan te verslaan. Maar net als het jonge en hulpeloze Ajax zien wij dit als een uitdaging en niet als een loden last!

Aan nieuwe ideeën bij het bestuur geen gebrek: zo wordt er geopperd om voor 2002 een echte Andringakalender uit te geven. Een kalender met afbeeldingen van door Andringa's geproduceerde kunstwerken. De verkennende gesprekken om dit plan uit te voeren worden reeds gevoerd en de eerste reacties zijn bijzonder enthousiast. Er leven ook plannen om in de sfeer van familie verhalen een uitgave samen te stellen. Naast Andringakaas, Andringawijn, Andringakalender, Andringaboeken is er nog plaats voor vele andere producten met het familiestempeltje. Wat te denken van de geschiedenis van de Andringa-emigranten? Tijdens de emigratiegolven in de vorige eeuw, de twintiger en de vijftigerjaren, zijn tientallen families over de wereld uitgewaaid. Zij hebben zich aangepast, geassimileerd met een mooi woord, aan de nieuwe omstandigheden, hebben carrière gemaakt, kinderen verwekt, bedrijven gesticht, politiek bedreven en in allerlei opzichten, sociaal, economisch, cultureel, hun stempel meegedrukt op de loop van de geschiedenis. In de levenslopen van sommigen weer spiegelt zich onze geschiedenis. De jongste is net geboren en de oudste gaat bijna dood...

Oldeholtgade, Herman

FRIESE ZEEHELDEN IN DE GOUDEN EEUW.

Inleiding

U hebt vast wel eens gehoord van de Vereenigde Oostindische Compagnie. Dit was het eerste grote scheepvaartbedrijf, dat in 1602 werd gesticht en in de Gouden Eeuw in de Nederlanden veel welvaart heeft gebracht. Tot 1648 woedde nog de 80-jarige oorlog, die hoofdzakelijk op het land werd uitgevochten. In 1637 werd de Spaanse vloot door Admiraal Tromp verslagen.

Het spreekt vanzelf dat die welvaart in de ons omringende landen Engeland, Duitsland en Frankrijk leidde tot veel afgunst. We hebben daarom in de Gouden Eeuw een aantal oorlogen moeten voeren om bezetting door deze grootmachten te voorkomen en om onze vrijheid te behouden. Wie heeft niet gehoord van grote zeehelden als De Ruyter en Tromp, zij speelden een doorslaggevende rol om de vijanden tussen 1650 en 1700 van onze kusten vandaan te houden. In deze periode beschikte de Republiek der Zeven Vereenigde Nederlanden over een oorlogsvloot van 80 tot 120 slagschepen. Ook het Friese gewest leverde een aanzienlijk aandeel. Grote sommen geld werden door de Staten bijeen gebracht ten behoeve van de uitrusting van de oorlogsvloot.

De "Engelse oorlogen" vonden plaats van 1652-1654, van 1664-1667 en tenslotte van 1672-1674. De directe aanleiding van de eerste oorlog was de Akte van Navigatie, ingevoerd in Engeland, die een verbod oplegde aan de handel om met buitenlandse schepen goederen te importeren in Engeland.

Grote Friese zeehelden.

Om een vloot met succes in de vaart houden moest het gewest beschikken over een Admiraliteit, die verantwoordelijk was voor de uitrusting van de schepen. Tot 1644 was de Friese Admiraliteit gevestigd in Dokkum. Daarna werd de zetel verplaatst naar Harlingen. Vanuit Harlingen werden de schepen uitgereed. Tevens moest een Luitenant-Admiraal en een Vice-Admiraal worden aangesteld om de leiding tijdens de zeeslagen over het smaldeel te voeren. Enkele grote bevelhebbers waren Schelte Tiercks Wiglema, Adriaen Brunsveldt, Rudolf Coenders, Hendrik Dircks Brunsveldt, Douwe Aukes, Aucke Andriesz Stellingwerff, Tierck Hiddes de Vries en Joris Andringa (Z7).

Deze Friese bevelhebbers weerden zich dapper in de strijd voor het vaderland in de Gouden Eeuw. Jammer genoeg treffen we die namen niet aan in onze geschiedenisboekjes, die meestal alleen de namen van de grote Hollandse en Zeeuwse vlootvoogden vermelden!

Douwe Aukes

Er is weinig bekend over deze Friese zeeheld. Bij een grote brand in 1771 is het archief van de stad Harlingen in vlammen opgegaan, waarbij veel gegevens zijn verdwenen. We weten dat Douwe rond 1650 kapitein was op de Oostindiëvaarder "Struisvogel". In 1652 brak de eerste Engelse oorlog uit en zijn schip werd omgebouwd tot oorlogsbodem met 40 kanonnen en 200 bemanningsleden. Het schip weerde zich dapper. Tijdens een van de zeeslagen was de "Struisvogel" omringd door vier Engelse schepen. Het scheepsvolk wilde zich al overgeven. Maar in het heetst van de strijd pakte Douwe de sabel en hield een brandende lont bij het kruik: "Hâld faesje! Hâld faesje, mannen!", schreeuwde hij, "En kinne jimme it net hâlde, hawar, dan sil ik jimme hjirmei út it tichthûs hâlde!", want krijgsgevangenen werden niet zachtzinnig behandeld in die tijd. Dat hielp! De slag werd gewonnen en als teken van de overwinning voerde Tromp een bezem in de mast om aan te geven dat de Engelsen waren verdreven uit de Narrow Seas. In 1654 hernam Douwe zijn positie als schipper op een Oostindiëvaarder. In 1665 wilden de Staten hem benoemen tot Luitenant-Admiraal maar voor het zover was, overleed Douwe Aukes.

Luitenant-Admiraal Aucke Andriesz Stellingwerff

Aucke Andriesz Stellingwerff wordt in 1658 genoemd als "ordinaris capiteyn te zee". Hij was bevelhebber van de "Albertina", een oorlogsbodem van 36 stukken met een bemanning van 130 koppen. Hij was bevriend met vlootvoogd Van Wassenaer van Obdam. Bij de slag in de Sont in 1658 weerde hij zich dapper. De slag was een grote overwinning op koning Karel Gustaaf van Zweden en bedoeld om de Sont voor de vrije scheepvaart open te houden. Hij wordt genoemd "Een dappere zeeheld, wiens naam het verdient bij het Nederlandse volk en het Friese volk in het bijzonder voort te leven!"

In 1665 werd hij benoemd tot "Luitenant-Admiraal van Vrieslandt" Tijdens de tweede Engelse oorlog vocht hij aan de zijde van Van Obdam in de Slag nabij Solebay in juni 1665. Deze slag verliep rampzalig voor de Nederlandse vloot. De Admiraal sneuvelde en op de derde dag sneuvelde ook Aucke Andriesz Stellingwerff. Hij werd met grote eer begraven, waarschijnlijk in de Grote Kerk te Harlingen.

Luitenant-Admiraal Tierck Hiddes de Vries

Van Tierck Hiddes de Vries is iets meer bekend. Hij werd geboren in 1622 in Sexbierum. Al jong werd hij aangetrokken door de zee. Na zijn huwelijk in 1648 vestigde hij zich met zijn vrouw in Harlingen. In 1648 werd hij aangesteld als schipper op de

"Swanneblom". Hij was zeer geliefd bij het scheepsvolk. In 1658 werd hij aangesteld als commandeur van de "Judith", een gewapend fluitschip van de Amsterdamse Admiraliteit. Men achtte zijn kwaliteit als bevelhebber voldoende bewezen. Naast Brunsveldt en Stellingwerff vocht hij met Van Wassenaer van Obdam bij de slag in de Sont waar hij zich op dappere wijze in de strijd mengde. Na afloop van deze slag werd hij in 1659 aangesteld als grootschipper op de "Frieslân" van koopman Tjalling Bauckesz. In 1664 brak de tweede Engelse oorlog uit en Tierck werd benoemd tot "capiteyn" van "d' Elf Steden".

Hij nam deel aan de zeeslag bij Solebay met de vloot van Van Wassenaer van Obdam, die rampzalig verliep voor de Nederlanders. Van Obdam was een loyaal dienaar van de Hoge Heeren, maar geen goed bevelhebber. Om die reden noemden de Engelsen hem "Foggy Obdam" (=mistige Obdam). 's Middags kreeg het admiraalsschip "Eendragt" een voltreffer in de kruitkamer en het ontplofte. Door slechte communicatie ramden vervolgens een aantal schepen elkaar, en vlogen in brand. In deze zeeslag sneuvelden ook vele andere bevelhebbers waaronder Stellingwerff.

Tierck Hiddes de Vries weerde zich dapper en was in staat met zijn schip heelhuids weer terug te keren naar Harlingen. In een scherpe brief aan de Harlinger Admiraliteit oordeelde Tierck: "Vooreerst heeft God Almachtigh ons Opperhooft de kennis benoemen of nyot gegeven, het werk werde niet aengeleydt.... dat men konde doen en moeste doen werde naegelaten!" daarmee de schuld van de nederlaag wijtend aan de slechte bevelvoering van Van Wassenaer van Obdam!

Tierck Hiddes benoeming tot "Luitenant-Admiraal van Vrieslandt" volgde eind juni 1665. In augustus vond de vierdaagse zeeslag plaats onder leiding van Admiraal De Ruyter. Dit werd een overwinning dank zij de goede leiding van De Ruyter. Helaas raakte Tierck Hiddes de Vries bij deze zeeslag zwaar gewond, nadat zijn been was afgeschoten door een kanonskogel. Hij overleed twee dagen later te Vlissingen, als vaderlandse zeeheld geëerd en betreurd door het gehele volk van de Republiek der Zeven Provinciën.

Kapitein ter Admiraliteit Joris Andringa (Z7)

Hier komen we weer terug in het Andringa-boek deel I. Op bladzij 319 vinden we deze vlootvoogd, die misschien een nakomeling in van (821) Jorrijt Andringa, die in 1574 als geus werd geëxecuteerd door Philips II; er is weinig bekend over diens kinderen.

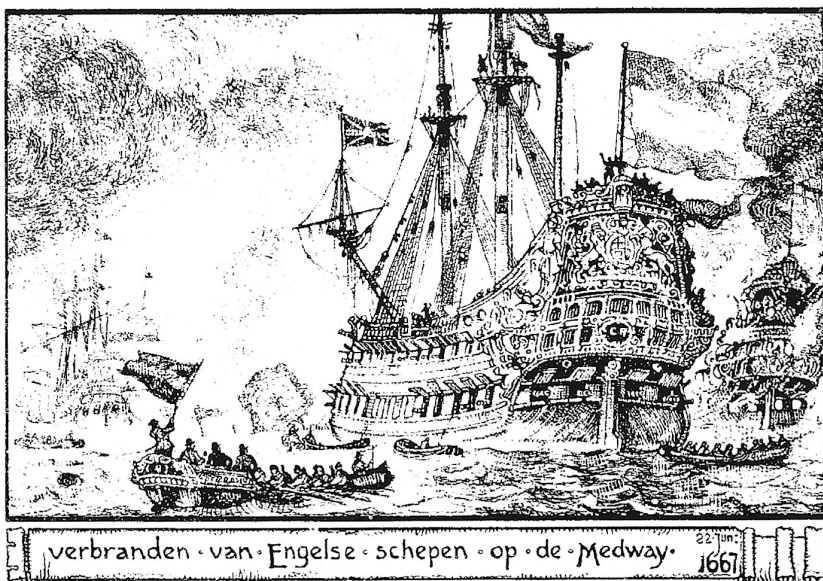
Misschien dat latere onderzoeken wat meer opleveren. Het is niet bekend of Joris ook uit Friesland afkomstig was. Joris huwde in 1675 Margaritha van Gelder, De Ruyter was dus zijn oom. De Ruyter had een stiefzoon Jan van Gelder, die in 1673 sneuvelde in de zeeslag bij Kijkduin. Door deze zeeslag beschikte de Ruyter over een overwicht op de Engelsen op zee. Deze stiefzoon is mogelijk verwant aan de echtgenoot van Joris

Andringa. Na 10 jaar trouwe dienst aan De Ruyter als secretaris, overleed hij in 1676 in de Baai van Palermo aan een ernstige ziekte die aan boord van zijn schip was uitgebroken.

Naschrift

Uit het weinige dat we weten, blijkt dat Friesland best trots kan zijn op zijn zeehelden. Ze hebben een grote bijdrage geleverd aan de vrijheid van de Republiek der Zeven Provinciën. Onze zelfstandigheid hebben we deels te danken aan hun inzet voor het Vaderland in de Gouden Eeuw. Tieck Hiddes staat zelfs afgebeeld op een Nederlandse postzegel.

P.J.Andringa, Apeldoorn.

Familiedag

1 juli was het dan zover. De eerste bezoekers kwamen al ver vóór aanvangstijd binnen. De organisatoren zijn nog druk aan het vergaderen, maar de koffie en thee met oranjeoek staat gelukkig al klaar. Het is al ras een drukte van belang, Gezellige drukte wel-te-verstaan. Bij het luiden van de klokken stromen de Andringa's de twee zalen binnen. De opkomst is boven verwachting. Er is uitgegaan van maximaal 120 deelnemers. Er blijken er zelfs meer te zijn gekomen. Dat komt misschien door de buitenlandse Andringa's die in het kader van Simmer 2000 in Friesland verblijven en op het laatste moment besluiten deze familiedag te bezoeken. Er zijn Friezen, Hollanders, Amerikanen, Canadezen, Australiërs, Nieuw Zeelanders en -jawel- ook Duitse Andringa's. Voorzitter Herman heeft het daar maar moeilijk mee. Moet hij Engels, Duits en Nederlands spreken? Dit probleem wordt elegant opgelost door enkele Andringa's (Frans, Jacqueline, Rindert, Siets, Sjoerd, Tsjerk e.a.), die zich opwerpen als tolk en daardoor de buitenlandse gasten op de hoogte houden van informatie. Of dat veel geholpen heeft betwijfelt observant, want deze familiedag krijgt het oog evenveel te doen als het oor.

In zijn welkomstwoord heeft Herman, ceremoniemeester, een mooie grap uitgehaald. Hij doet alsof de hoofdredacteur van de Leeuwarder Courant speciaal voor deze Andringadag het redactioneel op de eerste pagina van de LC van 1 juli 2000, geschreven heeft. Hij leest het integraal voor, maar heeft stiekem enkele woorden aangepast. Velen stinken erin. Bij binnenkomst worden de bezoekers ingedeeld in kleinere groepen. Na de openingsplechtigheden gaan enkele groepen op excursie door het Karmelklooster, terwijl anderen een lezing volgen over de korte, maar interessante geschiedenis van dit gebouw en haar bewoonsters. Tijdens de lunch amuseren de deelnemers zich met elkaar. Er ontstaat een nostalgisch sfeertje door het volksmuziekensemble "Skrik der Zee", die de wandelgangen van het klooster onveilig maken met hun ballades, zeemansliedjes en andere oude volksdeuntjes.

Het middagprogramma start met het magistrale optreden van het shantychor "Odd Swallows" uit Heerenveen. In dit koor zingt Eli Andringa, broer van de twee stichtingsbestuurders, Hans en Piet. Het enthousiasme van deze groep en de werkelijk magnifieke accordeoniste werkt zeer aanstekelijk en er ontstaat er een fantastische sfeer. Men zingt mee, klapt en stampet. Het optreden duurt - hoe kan het anders - langer dan gepland. Iedereen geniet. Bij het afscheid ontvangen de koorleden, de muzikale begeleiding en de dirigent rode rozen. Dan is het tijd voor de deelnemers om weer zelf in actie te komen. Niemand zit op het luie achterwerk. Er wordt een groot familiespel gespeeld met als thema de specifieke eigenschappen van de Andringa's. Zogenaamd een wetenschappelijk onderzoek, maar dat blijkt wederom een grap van Herman - wat is hij toch leuk !!! - De groepen krijgen opdracht om een aantal kenmerkende eigen-

schappen te inventariseren en vervolgens in volgorde van belangrijkheid te zetten. Daarna gaan de groepen met elkaar onderhandelen om zoveel mogelijk kwartetten te maken, want iedere groep krijgt evenveel en dezelfde eigenschappen op kaartjes. Kunt u het nog volgen? Nou, observant niet meer. Er zijn meer Andringa's die het niet begrijpen, denk ik. Echter zij blijken ook geslepen onderhandelaars. Prachtig gezicht om de onderlinge concurrentie tussen de groepen en tussen wel en niet Andringa's gade te slaan. Na afloop doen de groepen verslag over de resultaten en de methodiek die door de desbetreffende groep gehanteerd is. Daarbij blijkt dat sommige Andringa's echte artiesten zijn. Op humoristische wijze weten zij de resultaten van hun eigen groep te presenteren.. Hierbij een overzicht van de uitkomsten:

- Groep 1 - geel Doorzetter, strijdlustig, zorgvuldig, zuinig, hulpvaardig, vrolijk, en overheersend.
- Groep 2 – lila Serieus, doorzetter, kritisch, sportief, muzikaal.
("winnaar" met 7 kwartetten !)
- Groep 3 - rood Doortastend, tevreden, ondeugend, innemend, verwaand, verlegen.
- Groep 4 - groen Doorzetter, vrolijk, kritisch, zuinig en hulpvaardig.

Wel of niet wetenschappelijk, bepaalde eigenschappen komen wel erg vaak naar voren. Het spel blijkt aanleiding om met elkaar in druk gesprek te geraken. Doordat de groepen niet op familietak ingedeeld zijn ontstaan er veel nieuwe familiecontacten en dat was na afsluiting van de dag zelf goed te zien. Iedereen praat met iedereen en er heerst een hartelijke familiale sfeer. Te oordelen naar de reacties die ter plekke en na afloop te horen zijn kan de conclusie worden getrokken dat dit wel één van de meest bijzondere familiedagen is geweest.

Anonymus Andringa

K A R M E L

D R A C H T E N

Enkele impressies van de zevende Andringa-familie-dag op 1 juli 2000 in het Karmel klooster te Drachten.

Een bekroning op al onze activiteiten voor en onze jarenlange speurtochten naar alle-maal gegevens over Andringa's die wij als werkgroep en later als stichtingsbestuur inmiddels hebben verzameld voor en verwerkt in twee Andringa boeken. "Daar doe je het voor", zei een van mijn nichtjes later. Na afloop van die dag had ik, ondanks mijn vermoeidheid, een intens gevoel van dankbaarheid en tevredenheid. Waarom, hoe komt dat, zo'n gevoel ...

De dag begon wat rommelig; wij als bestuur waren nog niet helemaal 'startklaar' toen de eerste deelnemers reeds arriveerden. Deze gasten werden snel met naamkaartjes en programmaboekjes doorgesluist naar het ontvangstcomité bij de tafels met koffie en oranjekoek in de gangen van het klooster. Even later was er in de ontvangsthall wel tijd voor een hartelijker welkom – een hand, een kus, een omhelzing, a big hug ... Wat geweldig dat al die verschillende Andringa families van heinde en ver op zo'n dag naar onze familiedag komen om het onderlinge Andringa gevoel te versterken. Zelfs vanuit het buitenland twaalf deelnemers! De zeven jongste deelnemers hadden al vrij snel de kinderkamer van het klooster ontdekt waar ze heerlijk konden spelen.

Je kon je eigen familie snel terugvinden (behalve als je de weg kwijt was in het enorme gebouw) door op de kleur van de persoonlijke naamkaartjes te letten, maar in de loop van de dag zag je steeds vaker alle 'familie-code-kleuren' door elkaar. Bij de rondleiding 's morgens door het klooster was er bewust voor gekozen om de verschillende families uit elkaar te halen in vier groepen. 's Middags bij het familiespel 'Ons kent ons' was er juist voor gekozen om eigen familiegroepen zoveel mogelijk te bundelen. LA en LE werd de lila-groep, NB, NC met LB werd de rode groep, alle Y-groepen met SA kregen een groene kleur en de rest (H,I,K,V,X en Z) werd geel, zodat de groepsgrootte uiteindelijk ook nog ongeveer even groot was. Doel van het spel was om te onderzoeken of er in de familie overeenkomstige kenmerken en/of eigenschappen zijn die dwars door alle takken heen de overhand hebben. Wie weet dat beter dan de Andringa zelf, aldus Herman. Eindconclusie: alle deelnemers van deze zevende familiedag zijn kritische en hulpvaardige doorzetters ...

De hele dag voelde ik een zeer ontspannen, gemoedelijke en gezellige sfeer. Ook de reacties daarna (diverse telefoontjes, kaartjes en mailtjes) waren hartverwarmend. Waarom dan toch zo'n extra gevoel 'bekroning op onze jarenlange speurtocht'... ? Eén van de buitenlandse deelnemers wist nauwelijks iets van zijn Andringa-achter-

grond. Die zaterdag zag ik hem (hij logeerde tijdens dat weekend met een paar vrienden bij ons) overal in gesprek met voor hem allemaal nieuwe 'Andringa-familieleden', prachtig om te observeren. Een heel nieuwe wereld ging voor hem open. 's Avonds nam hij letterlijk het stuur over (iets wat ik eigenlijk nooit doe, ik kan sommige dingen moeilijk uit handen geven, maar ik was behoorlijk afgepeigerd) en zo reden we in onze auto met Sygri en Kirsten, mijn beide dochters, o.a. naar de geboortestreek van zijn overgrootouders in Noord Friesland. Wie schetst mijn verbazing toen we in een klein dorpje even tussen de aardappelvelden de auto parkeerden en wel bijna vlak tegenover de plaats waar zijn familie ruim tachtig jaar geleden woonde! Dit ontdekten we door twee toevallig ? passerende dorpsbewoners die zich nog wel iets wisten te herinneren toen ik dat echtpaar een foto van het geboortehuis van zijn grootvader uit het eerste Andringa boek liet zien. Zelf ben ik helemaal niet bekend in dat dorp. "It hat sa wêze moatten", denk je dan.

Zo'n gevoel van herkenning had ik ook in de zomer van 1999 toen ik met Sygri en Kirsten heel veel Andringa's in Canada en in de VS van Amerika heb kunnen ontmoeten. Ook toen een 'bekroning op jarenlange speurtochten naar Andringa's'. Mijn kinderen zeggen af en toe: "Mem is niet voetbalgek, maar mem is Andringa-gek ...". Nou ja, ik moet toegeven dat ze groot gelijk hebben. Onze grootste slaapkamer wordt soms studeerkamer, soms logeerkamer, maar meestal Andringa-kamer genoemd, u kunt wel raden waarom. In die kamer is trouwens bijna geen ruimte voor logees.

Ze blijven me boeien, u en alle Andringa's, maar tegenwoordig heb ik door m'n vaste werk en daarnaast vanaf september door studie, stage en tijdelijke extra baantjes, nauwelijks tijd om de Andringa-administratie en de door u naar ons verzonden berichten bij te werken.

Dit weekend heb ik bewust de telefoon van de haak, zodat ik niet afgeleid kan worden. Sygri en Kirsten mogen me ook even niet storen (alweer ...).

Met vriendelijke groeten, Tsjikke Andringa.

Interview

De oudste bezoeker op de laatst gehouden Andringa dag is Gerben Andries Andringa (ZG11221) uit Leeuwarden. Met zijn negenentachtig jaar is hij een van de oudste Andringa's. Volgens welingelichte kringen (Tsjikke) heeft hij alle zeven familiedagen bezocht! Vanaf de eerste in 1981 tot de laatste in 2000 in Drachten. Wij van de redactie vinden dit een hele eer en willen graag met Gerben praten. Het telefoonnummer is snel gevonden, maar om Gerben aan de lijn te krijgen is een hele toer. Tsjikke maant mij tot spoed anders komt deze ASN (zoals bijna altijd) te laat bij de lezers. Daarom stap ik op de trein naar Leeuwarden om hem onaangekondigd te bezoeken. Het zoeken houdt niet op. Weliswaar is de straat snel gevonden, maar het huis niet. De gemeente Leeuwarden heeft haar best gedaan om de vernumming van deze straat zo ingewikkeld mogelijk te maken. Met behulp van mijn boerenverstand kom ik toch bij zijn voordeur en bel aan. Hij is verrast door mijn komst. Met Tsjikke heeft hij regelmatig contact. Niet alleen is hij verrast maar ook verbaasd om te horen dat ik hem wil interviewen. Hij zou net gaan eten, maar dat kan wel even wachten. Eerst maar praten en praten kan hij.

Door zijn vriendelijke houding en de gezellige wanorde in zijn aanleunwoning voel ik mij meteen thuis. Overal boekjes, knipsels en kranten. Om te kunnen zitten op één van de vele stoelen en zetels verplaatst hij eerst enkele stapeltjes. Ik mag zitten in de stoel (troon) van Gerben Hellinga. Eens wilde iemand die kopen, maar dat wilde Gerben niet. Hij is trots op die troon van Hellinga, die kerkvoogd in Leeuwarden was. Voor de deur staat een Renault 4, die de tand des tijds heeft doorstaan. "Ja dat is zijn Renaultje. Heb ik vijftien jaar geleden gekocht en hij rijdt nog steeds prima. Ik koop geen andere meer", voegt hij er aan toe, "deze moet het maar nog even vol houden". Nog net geen 90 jaar is hij. Ziet er veel jonger uit. Oogt kwiek, maar loopt slecht. Jammer, jammer, laat hij nuchter weten. De toestand van zijn lijf is eigenlijk geen gespreksonderwerp voor hem. Zo ben je en dat aanvaart hij. Veel woorden wil hij er niet aan wijden. Nee, liever verdiept hij zich in duizend andere onderwerpen.

De plaatselijke politiek, muziek, zijn vrijwilligerswerk, de normen in de huidige maatschappij. Leeft nog volop in deze tijd. Wel houdt hij ook van achterom kijken. De geschiedenis van het socialisme. Bezoekt nog trouw de vergaderingen van de Partij van de Arbeid. Hij is zeventig jaar lid van de vakbond! Kookt nog zelf, maar heeft sinds kort eens in de veertien dagen huishoudelijke hulp. Een krasse Andringa. Ook een eenvoudige en rechtgeaarde Andringa. Van jongs af aan ook al lid van de Blauwe Knoop. Hij is daar trots op, en terecht. Gekscherend vertel ik hem dat Tsjikke mij aanbevolen heeft om een flesje drank mee te nemen. Hij kan er wel om lachen. "Ik had het in de vuilnis gestopt, zegt hij lachend. "Rommel is het, het maakt veel stuk, maar het heeft ook al zoveel kapot gemaakt". Van wie heeft hij dat fanatieke, dat socialistische, dat

gedrevene? Van zijn schoonvader, maakt hij duidelijk. Dat was een echte aanhanger van Domela Nieuwenhuis. Pakt een stapel knipsels over drankgebruik. Laat mij zien dat er ook veel onzin wordt geschreven over drank en de drankbestrijdingorganisatie. Er bestaan vooroordelen over de blauwe knoop, merkt hij op. Hij heeft zich daar nooit iets van aangetrokken. Zijn leven lang al lid van de ANDO (geheelonthoudersbond). Hij zou nog geen bonbon nemen waarin drank verwerkt is! Roken? "Nooit gedaan. Ik vond er niks aan".

Hij woont alleen. Zijn vrouw is vijftien jaar terug overleden. Verschillende malen heeft hij daarna een vriendin gehad. Alleen is maar alleen. Samenwonen met een andere vrouw zit er niet meer in. Er woont een zoon van hem in de buurt van Rotterdam en één in Leeuwarden en z'n dochter in Amsterdam. Hij heeft een kleinzoon van 20 jaar oud. Zijn sociale contacten heeft hij vooral in het verenigingsleven en met de andere bewoners van de aanleunwoningen. Bingo vindt hij prachtig om te doen en dat doet hij dus regelmatig.

Natuurlijk ben ik naar hem toegekomen om iets over zijn verleden te weten te komen. Die betrekkelijk summere gegevens in het Andringaboek vragen om een nadere persoonlijke invulling. Wie zit er achter die naam, de geboortedatum, het huwelijk, de kinderen? Hij pakt een knipsel: foto van ene Gerben Andringa in de Leeuwarder Courant. "Kijk deze jongen is tien jaar oud en heet net als ik, maar ik ken hem niet en het is geen familie. Grappig hé, een naamgenoot die hier vlakbij opgroeit. Dat heb ik nooit geweten". Zelf groeide hij op in Sint Nicolaasga. Geboren en getogen in het bekende Wilhelminaoord, waar zijn vader huismeester was bij de freules van Eysinga. Hij wijst mij het souterrainraam aan waar zij woonden. "Wij zagen alleen de voeten van de mensen", mijmert hij. "Wat een apart wereldje om in op te groeien?" merk ik op, maar hij vond het toen heel gewoon. Na de lagere school werd het ambachtsschool in Heerenveen.

Voordat zijn ouders introkken in het prachtige landhuis heeft zijn vader een tijdlang een sleepboot, de Noordster, gehad. Vervolgens somt hij zijn staat van dienst op: heel kort gewerkt als monteur van scheidsmotoren, drie jaar als machinist bij het PEB, taxi-chauffeur en buschauffeur, daarna incasseerder bij de Friesche Uitvaartverzekering. Dit laatste is hij heel lang blijven doen. De Friesche Uitvaartvereniging is opgegaan in de NUVA. Hij is daar nu, bijna vijf en twintig jaar na zijn pensionering, nog steeds wekelijks enkele middagen te vinden als vrijwilliger ("ze lezen het Friesch Dagblad en dat kan ik mooi voor mijn knipsels gebruiken"). Hij vertelt dat hij daar uit de Leeuwarder Courant vaak voor Tsjikke stukjes uitknijpt. Dat brengt ons bij de familiedag. Hij heeft alle familiedagen bezocht, heb ik vernomen. Hij weet het niet. "Is dat zo?" vraagt hij mij. "Ja, ik vergeet nog wel eens wat, vooral van de laatste tijd". Waarom gaat u er altijd naar toe? "Het is fantastisch. Ik vind die dagen - ben ik echt alle keren geweest? - echt fantastisch". Zijn kinderen interesseren zich er niet zo voor, hoewel de ene zoon

wel iets meer interesse lijkt te krijgen. Vermaakt hij zich een beetje? "Zeker, zeker". Hij kijkt tv voetbal en nieuws, maar geen series. Hij is altijd een fan geweest van Cambuur. Heeft 25 jaar als controleur aan de poort gestaan, toen, op een dag, was het over. Iemand besliste dat hij te oud was. Twee jaar lang kreeg hij een seizoenkaart en bezocht hij alle wedstrijden. Na twee jaar hield het op: geen kaart. Als rechtgeaarde fan ging hij wel naar de wedstrijden, de collega-controleurs lieten hem erin: "maar ja als je dan ergens ging zitten dan kwam degene van die plaats en dan moest je weer een ander plekje zoeken. Ik ben gestopt en ga er niet meer heen. Nu volg ik hen op de Friese omroep". Vervelen doet hij zich echt niet. Bovendien moet hij ook zijn potje koken. "Het klinkt misschien raar", begint hij, "maar ik eet al vijftien jaar de ene dag worteltjes en de andere dag sperziebonen, altijd met aardappelen en een lekker stukje vlees, want ik ben een carnivoor, Als toetje vaak gortpap met stroop (hoor ik hier niet mijn vader? H.A.). Ja en die groente komt uit glas. Volgens de dokter kan het geen kwaad en ik vind het heerlijk". Op vakantie gaan doet hij niet vaak meer. Vroeger wel, met de geheelonthoudersbond bijvoorbeeld of met de vakbond. Hij herinnert zich opeens dat hij dit jaar een weekje weg is geweest met het Rode Kruis. Een week in Wezep. Zij zijn toen ook in dolfinarium in Harderwijk geweest, waar hij in een invalidenwagen werd rondgereden. "Prachtig was dat. Net zo mooi als die Andringafamiliedagen. Wie dat uitgevonden heeft verdient een hoofdprijs".

Anderhalf uur later laat Gerben, nog lang niet uitgepraat, mij uit. In de gang hangen spreuken, krantenknipsels en foto's. Als ik tegen hem zeg dat ik de tekst van een van de spreuken (wie hier als vriend naar binnen gaat, komt nooit te vroeg maar steeds te laat) zo leuk vind haalt hij onmiddellijk het bordje van de muur en wil mij dat meegeven. Met krantenknipsels in mijn tas neem ik afscheid. "Kom maar weer langs", zegt hij hartelijk, "je bent altijd welkom". Als ASN uitkomt ga ik hem opzoeken om verder te praten over al die onderwerpen die we nu maar even hebben kunnen aanroeren. Zo mijmer ik op de terugweg over deze krasse Andringa, vergroeid met zijn lot en de stad waar hij woont. Een vlijtige negentiger in een aanleunwoning die eet wat hij lekker vindt en leeft in de wereld van gister en een beetje vandaag.....

Herman

1-22 juli 2000

SIMMER 2000

1 – 22 juli 2000

HEEL FRIESLAND EN FRIEZEN OM UTENS IN DE BAN VAN SIMMER 2000

Enkele evenementen waarbij veel Andringa's waren betrokken wil ik hier kort toelichten:

1 juli Zevende ANDRINGA familie dag (zie elders in dit ASN)

8 juli Slachtemarathon

21 juli eerste exemplaar Fryske Ferskes boek door Sjoerd Andringa aan Atje Keulen-Deelstra

De Slachtemarathon was een van de meest aansprekende onderdelen van Simmer 2000. Een wandeltocht van 42 kilometer en 195 meter over de oude Slachtedijk tussen Oosterbierum aan de Friese Waddenkust en Raerd in Boarnsterhim. De eerste groep van 750 hardlopers deed mee aan de Slachtemarathonwedstrijd en vertrok om half zeven 's morgen. Daarna vertrokken de 8800 wandelaars in grote groepen om het kwartier vanaf het startpunt bij de zeedijk. De starttijd van de laatste groep was kwart voor elf..

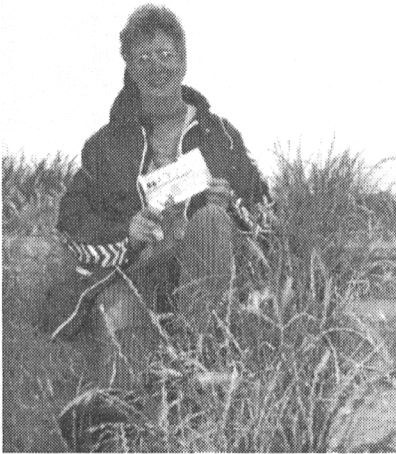
Zouden er meer dan tien Andringa's hebben meegedaan aan deze tocht? Was u en/of was jij er ook bij? Ik ben benieuwd naar jullie belevenissen! Onze voorzitter Herman (NB familie) en in ieder geval een van zijn broers behoorden bij de grote groep wandelende deelnemers. Van de LE familietak zag ik Simon (of was het iemand anders?) bij de finish toen hij reageerde op mijn Andringa outfit.

Trytsje Andringa-Hiemstra (ZG 2115), toen 78, was waarschijnlijk de oudste Andringa-deelnemerster. Zij liet zich door haar schoondochter overhalen, liep uiteindelijk met haar zoon Haeije de lange tocht. Startte om half tien en kwam zonder rustpauze om kwart over zes aan. Alle consumpties had ze tijdens het wandelen staande genuttigd. Heel enthousiast haalt ze herinneringen op, wat een sfeer, wat een mensen, al die muziekkorpsen, prachtig! Geen blaren, bijna geen spierpijn, na afloop bloemen van haar dochters en de volgende dag door haar hele dorp hoorbare gelukwensen van de dorpskaatsvereniging. Haar conditie houdt ze op peil door al wandelend in de buurt van haar woonplaats regelmatig lange afstanden af te leggen. Ook haar neef Haeije (ien fan sweager Auke) liep met z'n vrouw mee, herinnert ze zich later.

Wat zouden mijn ouders hebben genoten van het initiatief om zo de Slachtedyk te promoten! Heit zijn leven was verweven met de zeedijk bij Koehoal en met de Slachtedijk daar zo dichtbij. Als broers en zussen gingen we "mei syn achten oer de

Slachte" ... Jitske, Lybrich en Geiske hebben de tocht niet mee kunnen lopen maar waren er wel zéér bij betrokken. Vooral Lybrich had zich zo verheugd op alle Simmer 2000 evenementen! Haar overlijden op 6 mei j.l. na een korte ongeneeslijke ziekte is nog bijna niet te bevatten. Voor het Andringa Staach blijft ze de ontwerpster van het Andringa-bloemenkransje. Haar man stond op 8 juli alleen langs de route om ons aan te moedigen.

Als hardloper en deelnemer aan de recreatie-marathon arriveerde een van m'n broers, die zijn conditie altijd heel goed op peil houdt, na 4 uur en 10 minuten in Raerd. Hiermee heeft hij zijn persoonlijk record verbeterd, fantastisch Jouke! (Dat ook een van mijn Andringa neven aan de hardlooptwedstrijd deelnam was voor mij een volslagen verrassing.) Mijn oudste broer Geart (YB 12211) die nu met zijn gezin op Koehoal bij Oosterbierum woont, kon 's morgens vroeg al om 8 uur starten. Hij trainde o.a. op het aardappelland tijdens het selecteren van de zieke planten. Klaas Evert ging ook fietsend naar de start, tijdens de wandeltocht ontmoette hij veel vrienden en kennissen en arriveerde 's avonds tegen half acht in Raerd. Piter, mijn jongste broer, kreeg dankzij een oproep op Internet, toch ook nog een startkaart. De overal geplaatste kunstwerken en het optreden van de dans- en muziekgroepen waren voor hem boeiende en stimulerende onderbrekingen tijdens de tocht. Zijn aankomsttijd is bijna gelijk met die van m'n oudste broer, maar door de grote mensenmenigte hebben ze elkaar niet gezien.

Tsjikke met Startkaart.

De Slachte-trofee die werd uitgereikt na het volbrengen van de Slachtemarathon staat voor mij op mijn bureau. Jawel, ook ik was er bij op 8 juli 2000. Samen met Sygriit en Kirsten en vriendin Tineke hebben wij de zes zegeltjes verzameld om op de startkaart te plakken die ik uiteindelijk via Internet van Jappie Andringa kon overnemen. Omdat ik nog lang niet hersteld was na een buikoperatie in maart had ik me eerst niet aangemeld om mee te lopen, jammer, maar ja. Al met al hebben wij heel veel kilometers gelopen, om bij de diverse stempelposten te komen (en weer terug naar de fiets en/of auto). Ik hoop dat ik in 2004 (derde zaterdag in juni ???) genoeg conditie heb om de wandeltocht op de Slachtedyk, helemaal

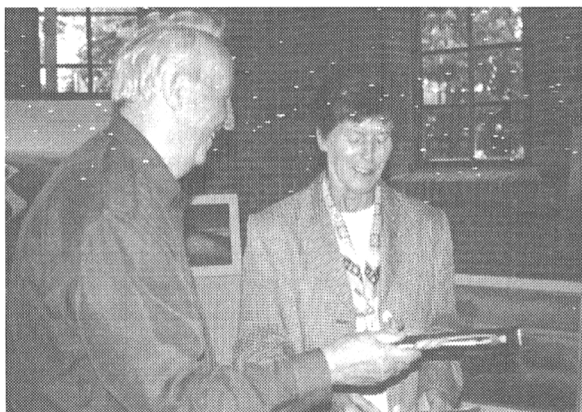
zelf te kunnen lopen! Mijn verjaardag in juli stond overigens ook in het teken van Simmer 2000 evenementen. De middagvisite kwam in de tuinen van kunstenaar Le Roy te Mildam bij Heerenveen vol met bouwwerken gemaakt van puin en gestapelde afvalstenen. 's Avonds fietsten we de boerderij-spreuken-route in zuidwest Friesland. De woorden waren met zwarte dakpannen aangebracht tussen de rode dakpannen van de boerderijen langs een prachtige route.

21 juli 2000 - Het eerste exemplaar van het Fryske Poesy Ferskes boek door Sjoerd H. Andringa (ZG 2114) werd door hem aan Atje Keulen-Deelstra uitgereikt in het sfeervolle kerkje van Hempens in aanwezigheid van diverse Andringa's, vrienden en oud-leerlingen. Toen Atje daarna uit haar eigen poëziealbum een oud onbekend liedje voordroeg, bladerde Sjoerd snel in zijn nieuwe bundel en las de laatste regels voor ... Bij hem was dat liedje dus wel bekend! Onze oud-voorzitter Sjoerd heeft zijn verzameling Friese poëziealbum versjes gebundeld en via Herman laten verwerken in een bijzonder boekje. Oude en nieuwe versjes, gerangschikt onder thema's, soms vertalingen en een beetje geschiedenis door de bril van master Sjoerd.

Gean dyn wei mei blidens
en mei folle moed
Meitsje 't ljocht foar oaren
Dan is't libben goed.

Sin en wille
kinne folle tille
wês dochs altyd blier
Dan falt dy 't wurk net swier.

*Veenwouden, februari 2001,
Met vriendelijke groeten, Tsjikke Andringa.*

Sjoerd Andringa reikt het eerste exemplaar van zijn poesiebundel uit aan de bekende oud-schaatskampioene Atje Keulen-Deelstra.

Tenor Gerrit Andringa (80) erelid Sint Ceciliakoor Heeg

In de woonkamer van de familie Andringa aan de Tollewei in Heeg vallen het tafelbiljart en het oud traporgel op. Met keu en ballen kan de 80-jarige Gerrit Andringa aardig uit de voeten, zegt hij. Orgelspelen gaat hem heel wat moeilijker af. Toch werd het hoofd van het gezin vooral geëerd vanwege zijn muzikale verdiensten. Andringa heeft namelijk een gouden stem voor Gregoriaanse gezangen. Al zestig jaar zingt hij in een kerkkoor.

"It is niks om grutsk op te wêzen. Ik kin moai sjonge en ik bin noch sún. Ik bin in tankber minsk", vertelt het kersverse erelid van kerkkoor Sint Cecilia dat verbonden is aan de Sint Jozefparochie van Heeg. Iedere week klinkt de tenor-stem van Andringa door de kerk. Tien jaar geleden werd hij al pauselijk onderscheiden met de 'Pro Ecclesia et Pontifice'.

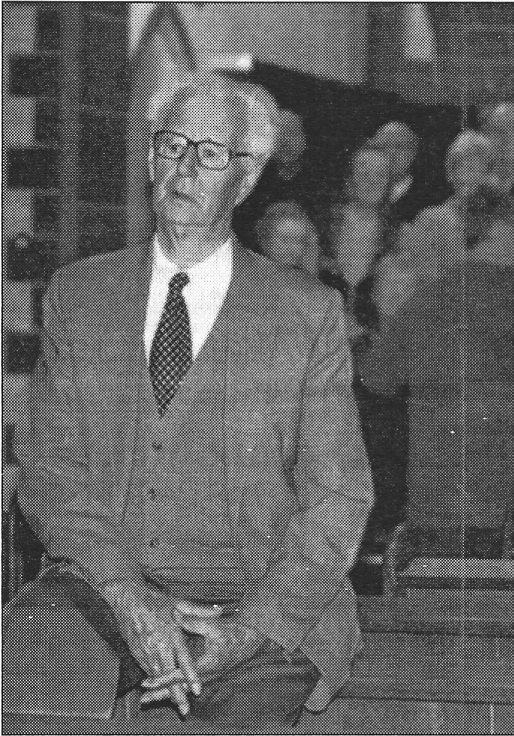
De oorkonde hangt boven het orgel. Andringa pakt de ingelijste oorkonde en haalt de andere versierselen, liefst drie medailles, uit een kast en legt ze op tafel. "Dêr hoege je ek net grutsk op te wêzen. It is sa: as jo salang bij it koar sjonge dan krije jo dat. It seit ek neat oer hokker lid jo binne: trouw as net trouw, mar ik bin wol altiten trouw hear."

De in Osingahuizen geboren Andringa leerde van de Sneker kapelaan Stoveling als twaaljarige de beginselen van het zingen. "Dy man learde ús it do-re-mi-fa-so-la-ti-do. Andringa woonde toen in Joure, waar hij tot zijn zestiende bij het jongenskoor zong. Daarna verhuisde de boerenarbeider naar Woudsend. Bij de familie De Vries in de Koufurderpolder werkte de jonge Andringa.

"Dêr ha ik sãn jier wurkje moaten om de dochter te krijen", zegt Andringa met een knipoog naar zijn echtgenote Berber de Vries. De vergelijking met de bijbelse figuur Jacob ging ook niet helemaal op. Hij kreeg in tegenstelling tot Jacob meteen de goeie dochter mee en heeft niets dan lof over zijn schoonvader. "Ik wie gjin arbeider, mar in meiwurker. Dy boer wie syn tiid fier foarút. Dêr wurkest mei wille", vertelt hij terwijl hij een shagje draait.

Na het trouwen begon het jonge paar een winkel in Osingahuizen. Tot 1977 bestierde het echtpaar, dat tien kinderen kreeg, de kruidenierszaak aan de Wijde Wijmerts. Gerrit Andringa was na zijn tijd bij het Woudsender kerkkoor van de Sint Michielskerk lid geworden van het Sint Ceciliakoor in Heeg. "Net samar hear. Ik moast earst proefsjonge. Ik wit it noch wol: Stille Nacht ha ik se foarsongen."

Het notenschrift kan hij na zestig jaar zingen nog steeds niet lezen. "Ik ha it der wol bij as ik sjong. Ik sjoch fansels wol as it omheech as omleech giet, mar echt lêze kin ik it net. Ik moat de muzyk heare en dan sjong ik it." Nog steeds zingt de Hegemer de tenorstem en dat is best bijzonder voor een tachtigjarige. "It wurdt mij ek wol wat te heech. It sil de leeftyd wêze en it roken miskien."

De modernere werken die dirigent Sjoerd van der Veen op het repertoire heeft gezet, vergen nogal wat studie, geeft Andringa toe. Liever zingt hij de oude Gregoriaanse gezangen en missen. "Eartiids wie it ek allegear yn it Latyn wat wij songen. No is der in soad Hollânsktalich. Wij witte no wat wij sjonge. Sadwaande binne de wurden wol folle wichtiger wurden. Yn it ferline wie it mear de melody."

Een ontwikkeling van de laatste jaren is ook dat het rooms katholieke kerkvolk steeds meer meezingt. "Eltsenien kin sjonge, mar de grifformearde leare it yn tsjerke", seine wij altiten", merkt mevrouw Andringa op. Doordat de parochianen steeds meer meezingen, wordt de rol van het kerkkoor kleiner. Niettemin blijven de 22 zangers onmisbaar, stelt Andringa. "It heart derbij."

Iedere dinsdagavond om halfacht is Andringa present in de Sint Jozef in de Harinxmastrjitte. Hij heeft steevast enkele pecto-hoestsnoepjes van Red Band in zijn broekzak. "Frøeger naam ik altiten dropkes mei, mar no sjongt it better op Pecto", legt hij uit. Tijdens de eucharistievieringen op zondag heeft hij het 'smeersel voor de keel' uiteraard ook mee. "En net allinne foar mysels. Oargelspylster Baukje Miedema kriget ek altyd ien."

Andringa vergeet op dinsdagavond ook zeker niet om de biljartkeu mee te nemen naar de repetitie. Na het zingen van het kerkkoorrepertoire steekt hij namelijk de straat over om in café 's Lands Welvaren zijn beurten te maken bij de biljartclub. "Dat komt moai út, want sadwaande hoech ik der mar ien jûn op út. Biljerte is sa moai omt it in earlik spul is. Je moatte se meitsje, mar it liket altiten makliker dan it is. Ik bin ek net sa'n goeien ien hear. Ik moat 36 meitsje yn 30 beurten."

Naast de club in 's Lands Welvaren speelt hij ook bij 'De Laatste Stoot' in het dorpshuis. Vroeger had hij het drukker met zingen. Andringa zong namelijk ook in het Hegemer gemengd koor 'Looft den Heer', maar dat is enkele jaren geleden ter ziele gegaan.

In zijn jeugdjaren was hij samen met broer Johannes de grote gang-maker op feesten en partijen. De twee broers vormden samen 'De Fleurmakers'. Het gezelschap maakte z'n naam meer dan waar. De Andringa's hebben muziek in hun bloed, wordt wel gezegd in Heeg. "Heit koe ek net in noat lêze, mar spile alles, mar foaral op in harmonium. Lykwols as hij in hoarn yn hannen krige dan spile hij der ek op."

De jongere generatie Andringa's geeft ook dikwijls de toon aan bij bijzondere evenementen in het dorp. Als het aan Andringa senior ligt, blijft hij voorlopig ook nog wel zijn partij zingen in het Sint Ceciliakoor, dat overigens sterk vergrijst. "Ik sei doe't se mij earelid makken: 'Moat ik no ophâlde?', mar dat wolle se net. Dirigint Sjoerd van der Veen sei: 'Wij kinne jo noch net misse'. "Syn stim past sa moai bij it Gregoriaans", besluit zijn echtgenote.

door Cees Walinga, overgenomen uit het Friesch Dagblad.

Andringa bibliotheek in het Andringa archief bij Tsjikke thuis ...

Reeds jaren ben ik aan het verzamelen van door Andringa's geschreven en/of geïllustreerde boeken; toen ik enkele maanden terug na een flinke opruimbeurt in onze Andringa-kamer deze boeken bij elkaar op de boekenplank zag, viel het resultaat me toch een beetje tegen.

Wie weet nog meer auteurs en/of boeken, wie stelt een exemplaar beschikbaar?

Gaarne een berichtje naar Tsjikke Andringa, Leeuwerikstraat 5, 9269 NB Veenwouden.

	ISBN	Schrijver	(Fam. code)	Titel
1985	Adm.C.Oostergo	Andringa Werkgroep		ANDRINGA fam. boek I
1988	idem	Andringa Foundation		ANDRINGA english
1996	90 803389 1 5	Andringa Stichting		ANDRINGA fam. boek II
1993	Eigen beheer	Frida Andr.	HA 12	Uit mijn dagboek
1996	Eigen beheer	Jan Andringa	YP 221	Jantje van Kattenburg
1968	Kok-Kampen	L.J. Andringa	LE 1225	Gemeenterecht in de praktijk
2000	90 803389 1 8	Sjoerd H. An.	ZG 2114	Fryske (Poesy) Ferskes
1980	90 269 4704 6	Sjoerd J. Andr. (& Hans Bouma)	YP 1211	Dromen over Friesland
1994	Eigen beheer	Sybe Andr.	YB 1221	Koehoal en de Andringa's
1991	Aldh.Fer.Bar.	Sybe Andr.	YB 1221	Fan Barradiels ferline : de hjerring fiskerij
1920	(Joh.de Liefde)	Waling Andr.	YD 23	Gekeurd en gelouterd deel 1 + 2 (gekregen van Frans A. uit Haarlem op familiedag 2000)
1983	90 274 1244 8	Wiebe Andr.	KA 2211	Een museum is leuker dan je denkt
1984	90 6284 379 8	Wiebe Andr.	KA 2211	Alles over grille en barbecue
1986	90 6284 445 X	Wiebe Andr.	KA 2211	Heerlijk nagerechten
1986	90 6284 446 8	Wiebe Andr.	KA 2211	Fijner koken met kruiden

ANDRINGA A, B, C

- A. **Achternaam.** Spreekt voor zich.
- B. **Boeken** - deel I en II – Voor meer informatie zie achterzijde ASN
- C. **Computerproblemen** - Af en toe gaat er iets grandioos verkeerd. Tijdens de opwaardering naar Office 2000 met Andringa mappen en Adressenbestand, alles foetsie, ik kan het tenminste niet terugvinden...
- D. **Databaseprogramma** - wordt bij ons jarenlang in MSDOS gebruikt voor het Andringa adressenbestand. Sinds enkele maanden ben ik bezig om de gegevens handmatig in Access, een nieuw databaseprogramma over te brengen.
- E. **Etiketten** - op de enveloppen graag controleren want deze gegevens zijn uit dat nieuwe Access programma getoverd. Zijn familiecode, aanhef, naam, adres met postcode correct? Indien niet graag stukje *Envelop met etiket retour naar Tsjikke*.
- F. **Familiedag** – wordt elk schrikkeljaar georganiseerd, de laatste op 1 juli 2000
- G. **Genealogie** – verslavend als je er mee bent besmet ...
- H. **Herman** – voorzitter ASB, redacteur ASN, organisator, schrijver, schaatser, uitgever, wandelaar, enz. Zeer veelzijdig inzetbaar, houden zo!!!
- J. **Jaap** – onze penningmeester vanaf de oprichting van de AS Werkgroep en daarna de Andringa Stichting is met zijn gezin verhuisd naar Kollum – Waterlelie 5 – 9291 JP (Jaap Penningmeester, ook toevallig).
- K. **Kascontrole** – op zaterdag 23 juni om 9.00 uur in St. Nicolaasga bij Hans en Thea, wie wil daar als tweede controleur bij zijn? Daarna om 10 uur bestuursvergadering.
- L. **Layout** – van ASN wordt verzorgd door Piter
- M. **Mailen** – post versturen per computer oftewel per email
- N. **Nijs** = Nieuws – ASN Andringa Staach Nijs verschijnt meestal twee keer per jaar.
- O. **Opbergmappen** voor ASN kunt u eenvoudig zelf maken door een stevig doosje (van bijv. Cornetto-ijsjes) van ong. 5 cm. breed en schuin afgesneden van 20 naar 15 cm te beplakken met een mooi toepasselijk papiertje met op de rugzijde ANDRINGA of Andringa Staach Nijs. Alle 35 nummers passen er bij mij gemakkelijk in.
- P. **Piet** – schrijft ook nu weer over de historie en koppelt deze aan Andringa's.
- Q. Qua boeiende persoonlijkheden hebben we in ons bestuur niet te klagen. Ik noem nu even Ferdinand en Nelly, Jaap en Eppy, Johan en Aggie, Sjoerd en Janke (vroeger) en nu Herman en Hiltje, Hans en Thea, Piet (en Els). Zij zorgen voor **Qualiteit**.
- R. **Redactie** – van ASN kan worden uitgebreid, wie stelt zich beschikbaar? Reageer !!!
- S. **Staach** = Geslacht / Andringa Staach = Het geslacht of de familie Andringa
- T. **Tsjikke** – bij haar vindt u o.a. het Andringa Secretariaat, Andringa Adressenbestand en Andringa Archief - Leeuwerikstraat 5 – 9269 NB Veenwouden – 0511 – 47 22 07
- V. **Vergaderingen** van het bestuur meestal 4 à 5 keer per jaar
- W. **Wel en wee** van de Andringa's: familieberichten doorgeven s.v.p.

Mear as 200 uterings fan tagedienens en leafde

Wa soe se net kenne?

Poesyalbums, swiet en yn kleur, blomkes en ingeltsjes.

Ier of let - elkenien hie der mei te krijen.

Wa soe't net mear witte? Pracht ferskes yn gammel Proaza oant echte Poëzij.

Kitsch en Keunst, kriget Jong en Ald by 't hert.

As der tefoaren genôch yntekene wurdt, dan ferskynt yn juny 2000

dit unike en moaie boekwurkje mei de titel:

Fryske Ferskes

troch de bril fan de Master

Dit útsûnderlike boek is faor elkenien,

mar grif ek foar de Fryske Simmer 2000 gasten.

No te bestellen foar de spesjale foaryntekenepriis fan 12,50 euro (27,50 gûne).

De winkelprûis is nei ferskinen 15 euro (32,50 gûne).

Já, ik bestel foar de spesjale priis *Fryske Ferskes*, fan Sjoerd H. Andringa.

Tal eksimplaren :

Namme :

Adres :

Postkoade en plak :

Ik betelje

troch machtiging foar ien kear oer bank/giro.

bank- /gironûmer :

kontant by de boekwinkel, myn boekwinkel is :

(namme en plak)

Yntekening

Opstjoere nei: Utjouwery ArtA, Voltastrjitte 1A, 8912 AE Ljouwert

ANDRINGA ANDRINGA ANDRINGA

ANDRINGA BOEK 1 (1985)

Dit eerste standaardwerk over onze familie bevat de geschiedenis van de verschillende takken van de familie vanaf 1450 tot omstreeks 1983, resultaat van jaren van genealogisch onderzoek onder regie van de Andringa werkgroep. (404 pagina's)

f 85,-

Van boek 1 is een engelstalige samenvatting beschikbaar.

f 50,-

ANDRINGA BOEK 2 (1996)

is een vervolg op het eerste boek, met nieuwe feiten die na genealogisch speurwerk aan het licht zijn gekomen, een kijk-katern, en de actuele aanvullende (en gecorrigeerde) familiegegevens. (246 pagina's)

f 65,-

(Bij bestudering van deel 2 heeft u deel 1 nodig als naslagwerk.)

portokosten per boek

f 10,-

U kunt de boeken bestellen door het gewenste bedrag over te maken op Postgiro nr. 99 008 t.n.v. Andringa Stichting of Rabobank nr. 320 20 10 15 t.n.v.

Andringa Staach te Ferwerd, onder vermelding van: Bestelling boek 1 / 2 / etc.
N.B. U kunt ook persoonlijk boeken afhalen en betalen bij fam. Ettema-Andringa, Joure of bij Tsjikke Andringa, Veenwouden